

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Opčinskog suda u Rijeci — Chorvatsko) — Anica Milivojević v. Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Věc C-630/17) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce — Články 56 a 63 SFEU — Volný pohyb služeb — Volný pohyb kapitálu — Vnitrostátní právní úprava stanovující neplatnost smluv o úvěru s mezinárodním prvkem uzavřených věřitelem bez oprávnění — Nařízení (EU) č. 1215/2012 — Článek 17 odst. 1 — Smlouva o úvěru uzavřená fyzickou osobou za účelem poskytování turistických ubytovacích služeb — Pojem „spotřebitel“ — Článek 24 bod 1 — Výlučná příslušnost v oblasti věcných práv k nemovitostem — Žaloba znějící na určení neplatnosti smlouvy o úvěru a na výmaz vkladu zástavního práva do katastru nemovitostí“)

(2019/C 131/13)

Jednací jazyk: chorvatština

Předkládající soud

Opčinski Sud u Rijeci

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: Anica Milivojević

Žalovaná: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Výrok

- 1) Článek 56 SFEU musí být vykládán v tom smyslu, že brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, jejímž účinkem je mj. to, že smlouvy o úvěru a právní akty založené na těchto smlouvách uzavřené na území tohoto členského státu mezi dlužníkem a věřitelem usazeným v jiném členském státě, který není držitelem povolení vydaného příslušným orgánem prvně uvedeného členského státu k tomu, aby mohl vykonávat svou činnost na jeho území, jsou od počátku absolutně neplatné, a to i když byly uzavřeny dříve, než uvedená právní úprava nabyla účinnosti.
- 2) Článek 4 odst. 1 a článek 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1215/2012 ze dne 12. prosince 2012 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech brání takové právní úpravě členského státu, jako je úprava dotčená ve věci v původním řízení, která v rámci sporů týkajících se smluv o úvěru s mezinárodním prvkem, které spadají do oblasti působnosti uvedeného nařízení, umožňuje dlužníkům podání žaloby proti věřiteli, který není držitelem povolení vydaného příslušnými orgány uvedeného členského státu k tomu, aby mohl vykonávat svou činnost na jeho území, u soudů státu, ve kterém má tento věřitel sídlo, nebo u soudů místa, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, zatímco uvedený věřitel může žalobu proti dlužníkovi podat jen u soudů státu, ve kterém má bydliště nebo sídlo dlužník, bez ohledu na to, zda je spotřebitelem, nebo podnikatelem.

- 3) Článek 17 odst. 1 nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že dlužník, který uzavřel smlouvu o úvěru, aby uskutečnil rekonstrukci v nemovitosti, v níž má bydliště, zejména za účelem poskytování turistických ubytovacích služeb, nemůže být považován za „spotřebitele“ ve smyslu uvedeného ustanovení, ledaže by s ohledem na kontext plnění, na které byla smlouva uzavřena, tato měla z celkového pohledu tak malý vztah k dané podnikatelské činnosti, že by bylo zřejmé, že smlouva byla uzavřena převážně k soukromým účelům, což musí ověřit předkládající soud.
- 4) Článek 24 bod 1 první pododstavec nařízení č. 1215/2012 musí být vykládán v tom smyslu, že žaloba znějící na výmaz vkladu hypotečního zástavního práva do katastru nemovitostí představuje žalobu, „jejímž předmětem jsou věcná práva k nemovitostem“ ve smyslu uvedeného ustanovení, avšak pod tento pojem nespadá žaloba na prohlášení neplatnosti úvěrové smlouvy a notářské listiny týkající se vzniku hypotečního zástavního práva zajišťujícího závazky z uvedené smlouvy.

(¹) Úř. věst. C 22, 22.1.2018.

Rozsudek Soudního dvora (devátého senátu) ze dne 14. února 2019 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Consiglio di Stato — Itálie) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa v. Comune di Tarvisio

(Věc C-710/17) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce — Veřejné zakázky na stavební práce — Směrnice 2004/18/ES — Článek 48 odstavec 3 — Hodnocení a ověřování technické způsobilosti hospodářských subjektů — Vnitrostátní ustanovení, jež nelze považovat za provedení směrnice 2004/18 — Absence přímého a bezpodmínečného odkazu na unijní právo — Absence žádosti založené na existenci určitého přeshraničního zájmu — Nepřípustnost žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce“)

(2019/C 131/14)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Consiglio di Stato

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Odpůrce: Comune di Tarvisio

Za přítomnosti: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera a Gabrieleho Indoviny

Výrok

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Consiglio di Stato (Státní rada, Itálie) rozhodnutím ze dne 28. září 2017 je nepřijatelná.

(¹) Úř. věst. C 112, 26.3.2018.